

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé v Kristu,

pomalou opadávají listy stromů na sborové zahradě. A mohlo by nám z toho letošního tak podivně probíhajícího podzimu (a zimy před námi) být úzko. K tomu ještě dušičkový čas a vzpomínka na všechny, kteří nás opustili.

Připomínám si v tento čas mnohé svědky víry, naděje i lásky, kteří když zakoušeli čas nejistoty, křivdy, vnějšího omezení a někdy i násilí, tím spíš se upínali k Bohu, vraceli se k Boží věrnosti a lásce a těšili se z každého dobrého slova, myšlenky i skutku, z každého nadechnutí... a dovedli být vděční. Kolik bychom jich našli v bibli, kolik v našich dějinách, kolik v dějinách naší obce a našeho sboru a kolik jich nacházíme kolem sebe!

K zamyšlení posílám báseň Vladimíra Holana. Závěr téhle básničky jakoby zval k modlitbě...

Poslední list se třese na platanu,
neboť on dobře ví, že co je bez chvění, není pevné.

Třesu se, Bože můj, neboť tuším,
že brzy umřu a pevný měl bych být.

Z každého stromu spadne i ten nejposlednější list,
neboť on není bez důvěry k zemi.

Z každého člověka spadne i ta poslední přetvářka,
neboť prkno v márnici je docela prosté.

List nemusí tě, Bože, prosit o nic,
dal jsi mu růst a on to nepokazil.

Ale já...

S přáním daru víry, lásky i naděje Markéta Slámová

Domácí pobožnost 1. 11. 2020

Pomoc naše a počátek náš jest ve jménu Hospodina, kterýž učinil nebe i zemi, kterýž jest věrný ve svém věčném milosrdenství a díla rukou svých nikdy neopouští.

modlitba

Sedám si, Bože,
abych se díval na televizi,
abych napsal dopis,
abych spravoval šaty,
aby si odpočinuly mé nohy,
abych poslouchal hudbu,
abych si přečetl noviny,
abych zavřel oči a zapomněl.
Sedáš si, Bože,
abys na mě čekal,
abys byl pro mne připraven.
Pomoz mi, abych si mezi tím vším
kvůli čemu jsem si sedl,
vzpomněl na Tebe,
na Tebe, který čekáš na mě.

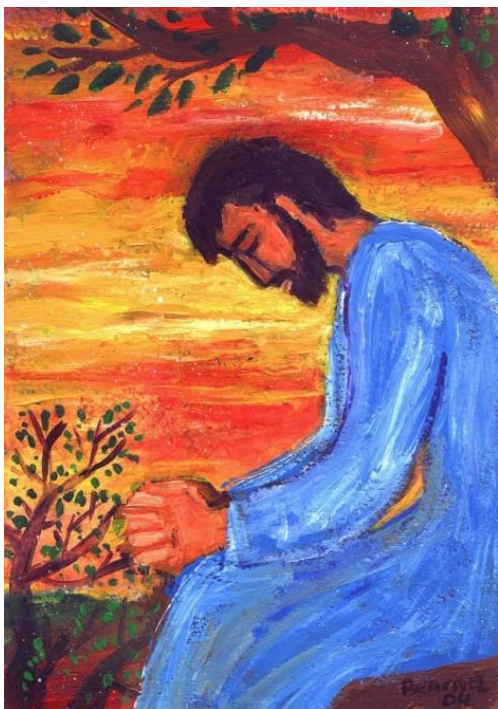
Pray now

zamyšlení Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel, tak dosáhl dokonalosti a všem, kteří ho poslouchají, stal se původcem věčné spásy Žd 5.8-9

Pán Bůh není vysoko, není nám vzdálený - to je jedna z ústředních myšlenek pisatele listu Židům. Není to tak, že by si seděl nahoře v nebi a o našich trápeních a bolestech nevěděl nic. Že by ho nezajímaly. Pána Boha zajímají, má nás rád podobně jako maminka má ráda svoje dítě. Je ochotná kvůli němu vydržet i

porodní bolesti i všechny další bolesti... Veliké tajemství lásky a veliké tajemství Boží je i v tom, že láska vždycky bolí. Láska s sebou vždycky nese utrpení. *Chceš lásku nalézt? Najdeš ji v bolesti. Těm se nevyhejbej!* – zpívá Svát'a Karásek.

Byla to právě Boží láska k člověku, kvůli které se Ježíš stal takovým, jako jsme my. Ne jenom jako, jenom naoko, aby to „vypadalo“ – jakoby si Bůh tu lidskou existenci jenom tak vyzkoušel, ale vlastně měl v záloze, pro jistotu schováno pár božských trumfů, kdyby to náhodou nevyšlo. Bůh se stal člověkem s tím vším, co to znamená. Radost, smích, kamarádství, přátelství, láska, ale taky problémy, zklamání, nejistota, opuštěnost, utrpení a smrt. Skrze utrpení se Boží Syn sám učil poslušnosti tomu, co to znamená být člověkem. Skrze utrpení dosáhl dokonalého lidství.

Berna Lopez

My vnímáme lidské utrpení často jako něco nepatřičného. Jako nějakou chybu, která by být neměla. Vždyť máme dobrého Pána Boha, neměli bychom přece trpět! A tak se bolesti, nejistotě, utrpení snažíme všelijak vyhýbat, schovávat se před nimi. Hlavně aby to moc nebolelo. Zároveň však vyznáváme a oslavujeme Ježíšovu smrt na kříži...!?

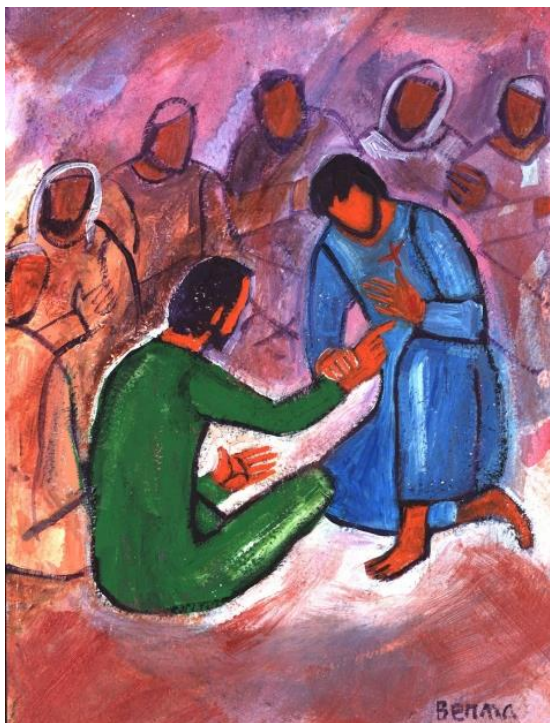
Utrpení a bolest jsou bytostnou součástí toho, co to znamená být člověk. Jsme lidé. Milujeme, soucítíme, jsme si oporou. Pokud se chceme vyhnout utrpení, musíme se vyhnout i lásce. Bez lásky není bolest. Bez lásky už ale taky nejsme lidmi...

Bůh nás vyzývá, abychom se po vzoru Božího Syna vydali právě cestou, která je spojena s neuhýbáním, se sebezapřením, s přijímáním i toho méně příjemného... Nejde přitom o velké hrdinství, vlastně to může být dost obyčejné: Miluj své rodiče, i když se s nimi v leččems rozcházíš. Miluj svého manžela nebo svou manželku, i když to s sebou někdy nese bolesti či zklamání. Miluj svoje děti, které dovedou i ublížit. Miluj svoje přátele, i kdyby tě dřív nebo později zradili. A miluj dokonce i ty, kteří tě nemají rádi. Takhle se naučil poslušnosti z utrpení Boží Syn a nám - Božím dětem se může stal původcem věčné spásy.

Bůh nás má rád, stojí o nás - i když ho bolíme, i když mu dáváme tolik práce, i když nemáme zájem a točíme se k Němu zády, i když se přetvařujeme, i když ho zrazujeme, i když ho nemáme rádi. I když si říkáme bratře a sestro a přitom nás vlastně osud bratří a sester moc nezajímá. I přesto nás Bůh pořád miluje a nikdy s tím nepřestane. Tak přemýšlejme, co znamená poslušnost z utrpení konkrétně v našich životech, hledejme posilu v kříži Božího Syna a inspirujme se Jím.

Pane Bože, nevíme, proč nás máš tolik rád. Ale víme, že si to nemůžeme zasloužit. Děkujeme Ti, že nás přijímáš i s tou bolestí, kterou jsme Ti způsobili a ještě způsobilíme. Děkujeme, že nám

zůstáváš věrný, i když my jsme nevěrní. Prosíme Tě, dodávej nám odvahu k lásce, která bolí. Amen

Berna Lopez

přímluvy

Hospodine, Pane náš,

v Tvé blízkosti je nám všem dobře.

Ty každého přijímáš a dáváš nám novou naději a sílu. Často nás tíží různé starosti, trápení, bolesti, klopýtáme životem, srážejí nás neúspěchy, rozechvívají obavy, podléháme nezdarům i vlastní malomyslnosti.

U Tebe však máme útočiště a pomoc vždycky připravenou. Ty nás střežíš, chráníš nás a držíš nás za ruku, abychom nikdy nepadli až k zemi. S otcovskou starostlivostí nám láskyplně otvíráš

svoji náruč, utěšuješ naše srdce a pomáháš překonat naše slabosti. Dáváš nám vědět, že s Tebou se nemusíme ničeho bát. Ty jsi naší oporou, naší pevnou skálou, jsi s námi i uprostřed bouře.

Prosíme Tě, neopouštěj nás, i když na Tebe často zapomínáme. náš nebeský Otče, smiluj se nad námi a daruj nám pokoj. Amen

modlitba Adély Rozbořilové

poslání Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí.

Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu a málokdo ji nalézá.

Mt 7.13-14

požehnání Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků!